

Ema a její kouzelná
ZOO

Neposedná
surikata

*Amelia
Cobb*

FRAGMENT

Ema a její kouzelná ZOO Neposedná surikata

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Amelia Cobb

Ema a její kouzelná ZOO – Neposedná surikata – e-kniha

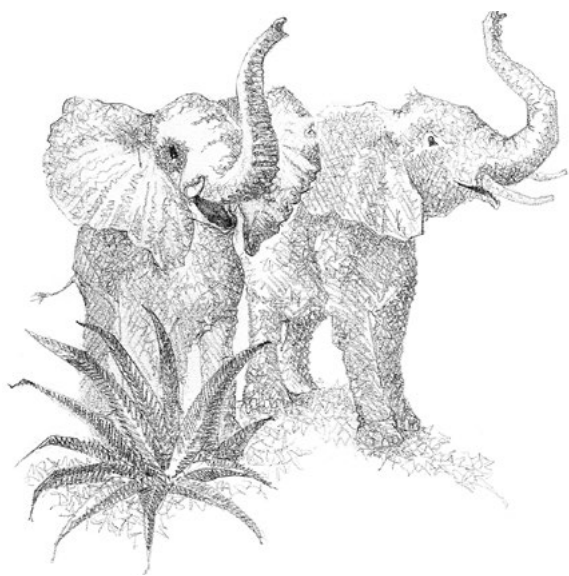
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

„A teď vyjde pravda najevo,“ oznámil prastrýček Horác důležitě, odemkl víko bedny a zvedl ho. Nad okrajem boční stěny se objevila špičatá tvářička a pak další a další. Zvířátka měla světle hnědou srst a velké černé skvrny kolem očí. Emě se rozbušilo srdce nadšením.

Ema a její kouzelná
ZOO

Neposedná
surikata

*Amelia
Cobb*

FRAGMENT

Se zvláštním poděkováním Siobhan Curhamové

Kapitola jedna

Nová zvířecí rodinka

Ema Parkerová namočila štětec do kbelíku se zářivě žlutou barvou. V Záchranné zoo se bude za několik dní, těsně před koncem letních prázdnin, konat speciální honba za pokladem. Honba za pokladem byla její nápad a Ema se těšila, že si před opětovným začátkem školy užije báječný den!

Zoologická zahrada se právě zavřela na noc a Ema se svojí maminkou Lucy

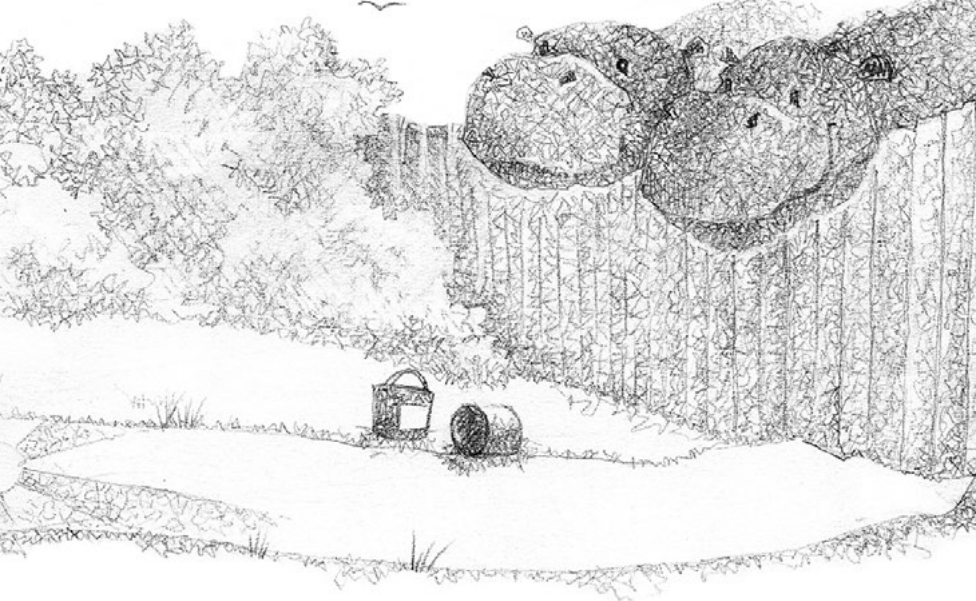

klečely na trávníku před hroším výběhem a malovaly transparent, aby se lidé o honbě za pokladem dozvěděli. Ema k usmívajícímu se sluníčku uprostřed transparentu doplnila několik dlouhých zlatých paprsků.

„Tak – a je to,“ prohlásila, pyšná na svoji práci.

**PŘIJĎTE NA NAŠI LETNÍ
HONBU ZA POKLADEM! BUDE
SE KONAT TUTO SOBOTU
V 11 HODIN**, stálo na transparentu
vyvedené zářivě barevnými písmeny.

Ema kolem těch slov kromě sluníčka namalovala taky veselé růžové, červené a oranžové květiny.

„To je nádhera, Emo,“ pochválila ji Lucy a začala balit barvy. „Ta honba za pokladem byla úžasný nápad. Už si na ni koupila lístek spousta lidí.“

Ema se usmála. Zbožňovala, když byla zoologická zahrada plná návštěvníků. Ona sama však mezi návštěvníky Záchranné zoo nepatřila. Ve skutečnosti tady bydlela! Zoologickou zahradu založil kdysi dávno její prastrýček Horác jako útočiště pro

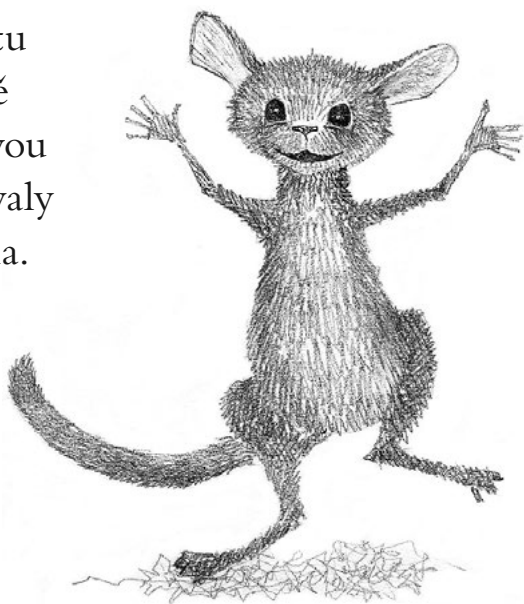

zvířata, která se ztratila, byla nemocná nebo přišla o svůj domov. Emina maminka tu pracovala jako veterinářka a bydlely spolu v útulném domku na kraji zoo.

Vtom k Emě přiběhl maličký lemurek, podíval se na transparent a zlaté oči se mu nadšeně rozzářily.

„Ahoj, Monty.“ Ema lemurka zvedla a pohladila ho po hebkém šedém kožíšku. Monty byl její nejlepší kamarád a žil s ní a Lucy v jejich domku.

Hroch Jindra se dovalil k plotu výběhu a hlasitě zamručel. Šedivou kůži mu pokrývaly skvrny od bahna. Ema se usmála. Jindra nejvíc ze všeho miloval koupání

v blátivém jezírku uprostřed výběhu – všichni hroši to bahno milovali! Jindra znovu zamručel a kývl na transparent. Říkal Emě, že se mu moc líbí. Ema to věděla, protože měla zvláštní tajemství – dokázala mluvit se zvířaty! Zvířata rozuměla jí a ona rozuměla zvířatům. Ale nikdo o tom nevěděl, dokonce ani její maminka nebo prastrýček Horác. A tak se na Jindru jen tiše usmála a přikývla.

„Můžu se zeptat, co se tady děje?“

Ema se otočila a spatřila, jak na chodníku stojí pan Pinč s rukama v bok a mračí se.

„A jéje!“ zamumlal Monty a vyskočil Emě na rameno.

Pan Pinč byl ředitelem Záchranné zoo. Byl vysoký, hubený a skoro pořád mrzutý.

„Vyrábíme transparent na letní honbu za pokladem,“ odpověděla Lucy a uklidila poslední barvu.

